

ROMÂNIA

CONSILIUL SUPERIOR AL MAGISTRATURII
PLENUL

HOTĂRÂREA nr. 1125

din 22 octombrie 2013

Prin raportul nr. 3293/IJ/845/DIJ/2013 Inspecția Judiciară a înaintat Plenului Consiliului Superior al Magistraturii rezultatul verificărilor efectuate privind cererea de apărare a reputației profesionale, formulată de către doamna procuror FLORENTINA GAVADIA, membru ales al Consiliului Superior al Magistraturii.

Analizând Raportul Inspecției Judiciare, Plenul Consiliului Superior al Magistraturii reține următoarele:

Prin cererea adresată Consiliului Superior al Magistraturii la data de 26.07.2013 și înregistrată la Inspecția Judiciară sub numărul de mai sus, doamna procuror FLORENTINA GAVADIA, membru al Consiliului Superior al Magistraturii, a solicitat apărarea independenței, imaginii și reputației profesionale, în raport de aspectele semnalate în articolul intitulat „Lista neagră a justiției. Zeci de judecători și un membru al Consiliului Superior al Magistraturii, la mâna interlopilor”, postat de cotidianul on-line „Sursa zilei” la data de 25 iulie 2013.

În susținerea cererii formulate în conformitate cu dispozițiile art. 30 alin. (2) din Legea nr. 317/2004 privind Consiliul Superior al Magistraturii, republicată, cu modificările ulterioare, doamna procuror a expus următoarea situație de fapt:

La data de 25.07.2013 orele 10, în cotidianul on-line „Sursa zilei” a apărut articolul intitulat „Lista neagră a justiției. Zeci de judecători și un membru al Consiliului Superior al Magistraturii, la mâna interlopilor”, articol care prin titlu și conținutul său a creat suspiciuni cu privire la integritatea sa profesională, urmărindu-se acreditarea ideii că ar fi o persoană pretabilă comiterii unor acte de corupție.

După apariția articolului susmenționat la aceeași dată, în intervalul orar 12-16, unele informații din cuprinsul acestuia au fost preluate și difuzate și în cadrul unor emisiuni ale postului TV „Realitatea”.

Au fost indicate drept surse ale unor afirmații făcute sau reproduse de autorul articolului, Mihaela Chiper, raportul Inspecției Judiciare – Direcția de inspecție judiciară pentru judecători, privitor la controlul efectuat la Tribunalul București în anul 2013, precum și rechizitoriul Direcției Naționale Anticorupție privind pe doamnele judecător Antonela Costache și Viorica Dinu menționând că ziaristul nu a transmis informațiile în mod corect, ci într-o modalitate denigratoare și defăimătoare, încălcându-i-se dreptul la respectarea vieții private, ocrotit prin prevederile art. 8 din Convenția Europeană a Drepturilor Omului.

De asemenea, doamna procuror FLORENTINA GAVADIA, a apreciat că prin limbajul folosit, informațiile difuzate, comentariile și mesajul media construit de către autorul articolului cu privire la persoana sa, s-au depășit limitele admisibile ale libertății de exprimare ocrotite prin dispozițiile art. 10 din Convenția Europeană pentru apărarea drepturilor omului și libertăților fundamentale.

În urma verificărilor efectuate, în conformitate cu dispozițiile art. 74 alin. (1) lit. g din Legea nr. 317/2004 privind Consiliul Superior al Magistraturii, republicată, cu modificările ulterioare, de către Inspecția Judiciară, au rezultat următoarele:

La data de 25 iulie 2013, orele 10⁰⁰, pe site-ul cotidianului on-line „Sursa zilei” a fost postat articolul intitulat „Lista neagră a justiției. Zeci de judecători și un membru CSM, la mâna interlopilor”.

Din analiza textului indicat au fost reținute următoarele afirmații de natură a afecta reputația profesională a doamnei procuror FLORENTINA GAVADIA:

- titlul articolului „Lista neagră a justiției. Zeci de judecători și un membru CSM, la mâna interlopilor”;

- „peste 20 de disjungeri din dosarul judecătoarelor A. C. și V. D. îi vizează pe avocații P. B., D. L., L. D., pe judecătorii G. T., D. P., E. U., V. C., dar și pe procurorul Florentina Gavadia, membru CSM.”;

- „procurorii anticorupție invocă în rechizitoriul judecătoarelor Antonela Costache și Viorica Dinu și numele fostului șef al Parchetului de pe lângă Judecătoria Sector 6, dintr-o înregistrare ambientală, fără ca DNA să-l fi citat vreodată pentru explicații”;

- procurorii invocă numele unui membru al Consiliului Superior al Magistraturii într-o interceptare ambientală, fără să-i fi cerut vreodată explicații oficiale. De asemenea, în contextul convorbirii ambientale din 24.02.2013, procesul-verbal de redare – volumul 12 filele 307 – 328 -, inculpata C. A. a susținut față de martora denunțatoare că ar fi putut să-i finalizeze obținerea beneficiului promis inculpatului A. F. prin traficarea pretenției sale influențe asupra unui procuror de la Parchetul de pe lângă Judecătoria Sector 6 București.

Articolul respectiv a constituit o informare a opiniei publice cu privire la neregularitățile constatate la nivelul Tribunalului București – Secția penală și a oferit o relatare a infracțiunilor reținute în sarcina doamnelor judecător Antonela Costache, Viorica Dima ș.a., având ca sursă rechizitoriul nr. 12 al Direcției Naționale Anticorupție – Secția de combatere a corupției din data de 4 iulie 2013, precum și materialul probator anexat actului de sesizare a instanței (procesul verbal de redare a convorbirilor interceptate în mediu ambiental).

Din examinarea procesului verbal nr. 12 din data de 11 martie 2013 al Direcției Naționale Anticorupție – Serviciul Tehnic, ce conține redarea în formă scrisă a dialogului purtat de către C. A. și V. C., s-a constatat de către Inspekția Judiciară că reproducerea din cadrul articolului respectiv are un caracter trunchiat, în sensul că au fost citate pasaje disperate în altă

formă decât cea cronologică și care a fost expusă în respectivul act procedural, aspect ce a denaturat complet situația de fapt reținută.

De asemenea, în tot cuprinsul rechizitoriului, nu a fost invocat numele doamnei procuror FLORENTINA GAVADIA și nu a fost reținută vreo situație de fapt în sarcina vreunui inculpat care să aibă vreo legătură cu persoana doamnei procuror.

Dispozitivul rechizitoriului nr. 1012 din 4 iulie 2013, separat de aspectele de trimitere în judecată, a conținut și soluții de netrimitere în judecată ori disjungeri, însă niciuna dintre acestea din urmă nu a privit-o pe doamna procuror FLORENTINA GAVADIA.

Conform adresei nr. 1012 din 2 septembrie 2013 a Direcției Naționale Anticorupție – Secția de combatere a corupției, la solicitarea Inspecției Judiciare s-a comunicat că „referirile inculpatei C A la doamna procuror FLORENTINA GAVADIA, în cuprinsul convorbirii purtate în mediu ambiental la data de 22 februarie 2013, administrată ca mijloc de probă în conformitate cu prevederile art. 91¹ Cod procedură penală, au fost incidentale, fără suport probator în raport cu acuzațiile penale formulate în dosarul nr. al Secției de combatere a corupției, astfel încât nu au făcut obiectul urmăririi penale efectuate în prezenta cauză...”.

Plenul mai reține că punctul de vedere al doamnei procuror FLORENTINA GAVADIA, postat la finalul articolului, prin care aceasta precizează „nu îi cunosc pe acei oameni care îmi pomenesc numele la DNA. De altfel, nu am fost chemată niciodată la DNA pentru lămuriri”, a fost solicitat după transmiterea în spațiul media a informațiilor referitoare la persoana sa.

Având în vedere verificările efectuate de către Inspekția Judiciară, Plenul Consiliului Superior al Magistraturii apreciază că afirmațiile din cuprinsul articolului „Lista neagră a justiției. Zeci de judecători și un membru CSM, la mâna interlopilor” referitoare la doamna procuror FLORENTINA GAVADIA, nu au un caracter adevărat și nu au suport faptic în sursele indicate de autorul articolului

(rechizitoriul nr. 2012 din 4 iulie 2013 și procesul verbal din data de 11 martie 2013 de redare a convorbirilor purtate în mediu ambiental).

Aceste afirmații, fără a avea un suport real, au fost de natură să creeze suspiciuni în rândul opiniei publice cu privire la probitatea profesională, independența și imparțialitatea doamnei procuror FLORENTINA GAVADIA.

Or, pentru a-și îndeplini în mod corespunzător atribuțiile, procurorii au nevoie de încrederea opiniei publice, iar această încredere ar putea fi afectată de afirmații nereale, care pun la îndoială imparțialitatea lor.

Activitatea jurnalistică, respectiv difuzarea unor informații prin publicarea unor articole din categoria celui menționat, trebuie realizată în conformitate cu dispozițiile legale prevăzute de Constituția României, Convenția Europeană a Drepturilor Omului și Codul deontologic al ziaristului și să se circumscrie dreptului la informare a opiniei publice.

Culegerea și difuzarea informațiilor de interes public desfășurată de mass-media constituie o concretizare a dreptului cetățeanului la informație, așa cum este garantat prin prevederile art. 31 din Constituția României.

De asemenea, potrivit art. 30 alin. (1) și (6) din Constituția României, „Libertatea de exprimare a gândurilor, a opiniilor sau a credințelor și libertatea creațiilor de orice fel, prin viu grai, prin scris, prin imagini, prin sunete sau prin alte mijloace de comunicare în public, sunt inviolabile, însă libertatea de exprimare nu poate prejudicia demnitatea, onoarea, viața particulară a persoanei și nici dreptul la propria imagine”.

Odată consacrată libertatea de exprimare în general, revine obligația fiecărei legislații în parte de a statua asupra rolului pe care mass-media îl are în societatea respectivă, în concret, de a crea, pe de o parte, cadrul legal de exprimare, iar pe de altă parte, de a integra această activitate aspirațiilor socio-culturale și nu numai ale societății în ansamblul ei.

Dreptul la libertatea de exprimare nu este unul absolut, acesta fiind susceptibil de anumite restrângeri, în ipoteza în care folosirea libertății de exprimare

este îndreptată împotriva unor valori pe care statul le poate în mod legitim apăra, cum ar fi autoritatea și imparțialitatea puterii judecătorești.

Referindu-se la restrângerea libertății de exprimare în scopul garantării autorității și imparțialității puterii judecătorești, Curtea Europeană a Drepturilor Omului, în cauza „Braford contra Danemarca” a decis că „interesul de a proteja reputația și a asigura autoritatea magistraților este superior celui de a permite o discuție liberă asupra imparțialității acestora”.

În cauza „Pager și Oberschlick contra Austriei” s-a statuat că „activitatea justiției nu poate fi discutată fără să se aibă în vedere anumite limite pentru a nu submina autoritatea acesteia, comandament deosebit de important într-un stat de drept”.

Independența și imparțialitatea procurorilor precum și necesitatea respectării acestora, este prevăzută în reglementări interne și internaționale.

Principiile independenței și imparțialității magistraților sunt consfințite de art. 124 alin. (3) din Constituția României, art. 3 alin. (1) din Legea nr. 303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor precum și în art. 3 alin. (2) din Codul deontologic al judecătorilor și procurorilor.

Referiri privind aceste principii se regăsesc și în mai multe reglementări internaționale.

Astfel, în cadrul Principiilor de bază ale independenței sistemului judiciar redactate de Națiunile Unite în 1985 se stipulează la articolul 2 că: „sistemul juridic va decide în problemele care îi sunt înaintate imparțial, pe baza faptelor și în conformitate cu legea, fără vreo restricție, influență incorectă, sugestie, presiune, amenințare sau interferență, directă sau indirectă, din orice parte sau pentru orice motiv”.

Totodată, Avizul nr. 1 (2001) al Consiliului Consultativ al Judecătorilor Europeni precizează la punctul 12 că principiul imparțialității are „semnificații mult mai extinse decât cea care afectează părțile dintr-un litigiu. Nu doar părțile dintr-o cauză anume ci societatea în ansamblu trebuie să poată avea încredere în puterea judecătorească. Astfel, nu este suficient ca un judecător să fie liber față de orice

relații, părtinire sau influență inadecvată, ci trebuie de asemenea să pară astfel în fața unui observator rezonabil. În caz contrar, încrederea în justiție poate fi subminată.”

Convenția de la Havana pentru prevenirea crimei și tratamentul delicvenților, adoptată la Congresul VIII al O.N.U. la pct. 4 prevede că „statele veghează ca procurorii să-și îndeplinească atribuțiile profesionale în deplină libertate, fără a face obiectul unor intimidări, hărțuiri, fără a suferi ingerințe nefondate și fără a li se angaja, în mod nejustificat, responsabilitatea civilă, penală sau de altă natură”.

Astfel, prin rezoluția nr. 1003 (1993) privind etica jurnalistică, se stabilește că, suplimentar, la drepturile și obligațiile juridice stabilite de către normele juridice, presa mai are o responsabilitate etică față de cetățeni și societate.

S-a arătat că principiul de bază al eticii jurnalismului este diferențierea dintre noutăți și opinii, astfel încât acestea să nu fie confundate (art. 3) și că difuzarea știrilor trebuie să fie bazată pe adevăr, asigurată prin mijloace adecvate de verificare și demonstrare și pe imparțialitate în prezentare, descriere și narare (art. 4).

Totodată, Codul deontologic al ziaristului, adoptat de Clubul Român de Presă, transpunând în practică cerințele constituționale de exercitare a libertății de exprimare și a dreptului la informații prevăzute în art. 31 alin. (6): „Libertatea de exprimare nu poate prejudicia demnitatea, onoarea, viața particulară a persoanei și nici dreptul la propria imagine” și art. 31 alin. (4): „Mijloacele de informare în masă, publice și private sunt obligate să asigure informarea corectă a opiniei publice”, impune ziaristului de a da publicității numai informațiile de a cărei veridicitate este sigur, după ce în prealabil le-a verificat, atrăgându-i atenția că nu are dreptul să prezinte opiniile sale drept fapte și că știrea de presă trebuie să fie exactă, obiectivă și să nu conțină păreri personale.

Reputația profesională este o consecință a integrității morale și profesionale de care trebuie să dea dovadă fiecare judecător și procuror și include atitudinea de ansamblu pe care magistratul o adoptă în relațiile cu colegii, justițiabili, avocații și, de asemenea, cu toate persoanele cu care intră în contact în exercitarea profesiei.

Totodată, reputația profesională reprezintă părerea pe care magistratul o creează în conștiința colectivă, despre modul în care își exercită profesia, în sensul strict al termenului (prin soluțiile pe care le adoptă, prin motivările cuprinse în soluțiile dispuse, prin modul în care se comportă în ancheta sa).

Reputația profesională conferă magistratului credibilitate și siguranță în exercitarea profesiei, precum și autoritate în exprimarea opiniilor, cu precădere a celor profesionale.

Din această perspectivă, reputația magistratului presupune două componente esențiale: obligația magistratului de a avea o conduită generală exemplară, care reprezintă și o condiție de acces în profesie, căreia îi corespunde dreptul de a se bucura de reputație în fața societății, a justițiabililor, precum și a corpului profesional și, de cealaltă parte, obligația Statului, de a garanta menținerea reputației magistratului, de fiecare dată când se constată că faptele semnalate sunt de natură să îi afecteze prestigiul și, pe cale de consecință, autoritatea în exercitarea profesiei.

Potrivit art. 75 din Legea nr. 303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor, republicată cu modificările și completările ulterioare și art. 30 alin. (1) din Legea 317/2004 privind Consiliul Superior al Magistraturii, republicată cu modificările și completările ulterioare, Consiliul Superior al Magistraturii are obligația de a apăra judecătoria și procurorii împotriva oricărui act care le-ar putea afecta independența sau imparțialitatea sau ar crea suspiciuni cu privire la acestea.

Aspectele inserate în cuprinsul articolului intitulat „Lista neagră a justiției. Zeci de judecători și un membru al Consiliului Superior al Magistraturii, la mâna interlopilor” referitoare la doamna procuror FLORENTINA GAVADIA, au un caracter neadevărat, fără corespondent real în sursele de informare invocate de către autorul articolului.

Afirmațiile din cuprinsul articolului reprezintă opinii ale autorului acestuia, Mihaela Chiper, prezentate în mod nefondat ca fapte având aptitudinea de a crea, în mod incorect, la nivelul percepției opiniei publice, suspiciuni cu privire la credibilitatea doamnei FLORENTINA GAVADIA, atribut esențial al autorității

publice cu care aceasta este investită ca membru al Consiliului Superior al Magistraturii și respectiv, procuror.

Premisa falsă o constituie situația neadevărată prezentată de autorul articolului, conform căreia doamna procuror FLORENTINA GAVADIA ar fi avut legătură cu persoanele pentru care organele de urmărire penală au stabilit vinovăția în raport de comiterea infracțiunilor ce fac obiectul rechizitoriului nr.

2012 din 4 iulie 2013, deși niciuna dintre sursele indicate de către acesta (actul de sesizare a instanței și, respectiv procesul verbal din data de 11 martie 2013 de redare a convorbirilor telefonice în mediu ambiental) nu reține această împrejurare.

Demersul jurnalistic din respectivul articol nu se înscrie dezideratului de informare a opiniei publice, atâta timp cât nu prezintă adevăruri și nu au fost parcurse procedurile de verificare a surselor de informare, așa cum prevăd normele deontologice specifice profesiei de ziarist, cu consecința prejudicierii reputației profesionale a doamnei procuror FLORENTINA GAVADIA.

Plenul Consiliului Superior al Magistraturii apreciază că prezentarea în spațiul media a respectivelor fapte neadevărate, fără suport probator, având în vedere calitatea de magistrat și membru al Consiliului Superior al Magistraturii, are aptitudinea de a aduce atingere imaginii și reputației profesionale a doamnei procuror.

Având în vedere considerentele expuse, Plenul Consiliului Superior al Magistraturii urmează să dispună admiterea cererii de apărare a reputației profesionale formulate de doamna procuror FLORENTINA GAVADIA, membru ales al Consiliului Superior al Magistraturii.

Totodată, Plenul Consiliului Superior al Magistraturii apreciază că nu este firească, includerea în rechizitoriu a unor elemente de probațiune care vizează detalii despre persoane pentru care nu s-a dispus trimiterea în judecată, și, în consecință, se recomandă ca pe viitor să se evite inserarea în rechizitoriu a unor elemente de probațiune care vizează detalii despre persoane care nu au legătură cu cauza și pentru care nu s-a dispus trimiterea în judecată.

În acest sens, urmează ca Plenul Consiliului Superior al Magistraturii să transmită o adresă Procurorului General pentru a fi avută în vedere la organizarea activității în cadrul Ministerului Public.

Față de cele expuse, în raport de dispozițiile art. 133 alin. (1) din Constituția României, revizuită, art. 1 și 30 din Legea nr. 317/2004 privind Consiliul Superior al Magistraturii, republicată, cu modificările ulterioare, art. 75 din Legea nr. 303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor, republicată, cu modificările și completările ulterioare, prin vot direct și secret, cu unanimitatea voturilor valabil exprimate membrilor prezenți,

PLENUL CONSILIULUI SUPERIOR AL MAGISTRATURII HOTĂRĂȘTE

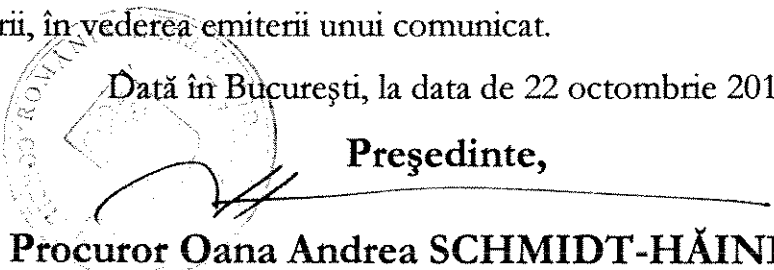
Art. 1. Admiterea cererii de apărare a reputației profesionale formulate de doamna procuror FLORENTINA GAVADIA, membru ales al Consiliului Superior al Magistraturii.

Art. 2. Transmiterea unei adrese către Procurorul General pentru a avea în vedere la organizarea activității din Ministerul Public, recomandarea de a se evita includerea în rechizitoriu a unor elemente de probațiune care vizează detalii despre persoane care nu au legătură cu cauza și pentru care nu s-a dispus trimiterea în judecată.

Art. 3. Prezenta hotărâre se comunică Inspecției Judiciare și Biroului de informare publică și relații cu mass – media din cadrul Consiliului Superior al Magistraturii, în vederea emiterii unui comunicat.

Dată în București, la data de 22 octombrie 2013

Președinte,

Procuror Oana Andrea SCHMIDT-HĂINEALĂ